

Muzeum Polskich Formacji Granicznych

<https://www.muzeumsg.strazgraniczna.pl/muz/formacje-ochrony-granic/biografie/1918-1939/kadra/l-m/eugeniusz-maskowicz/36143,Eugeniusz-Maskowicz.html>

01.05.2025, 17:31

kpt. piech. **Eugeniusz Maskowicz** urodził się w 11 stycznia 1897 r. w Radymnie (pow. jarosławski). Był synem Andrzeja i Wiktorii Błońskiej. W czasie I wojny światowej walczył w Legionach Polskich, a w listopadzie 1918 r. podczas walk polsko-ukraińskich brał udział w odsieczy Lwowa. Jako oficer 14 pułku piechoty brał udział w wojnie polsko-rosyjskiej (1919-1921). Za okazane męstwo odznaczony został Krzyżem Walecznych. Dekretem Naczelnika Państwa i Wodza Naczelnego z 3 maja 1922 r. został zweryfikowany w stopniu porucznika w 14 pułku piechoty we Włocławku. Na podstawie zarządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 12 kwietnia 1927 r. został awansowany do stopnia kapitana w korpusie oficerów piechoty, ze starszeństwem z 1 stycznia 1927 r. 15 sierpnia 1927 r. zarządzeniem ministra spraw wojskowych został przeniesiony z 14 pp do kadry oficerów piechoty, z równoczesnym przydziałem do Dowództwa Okręgu Korpusu Nr VIII w Toruniu na stanowisko referenta. Pozostawał w tym czasie nadetatowym oficerem 14 pp i przynależał do kadry oficerów piechoty. W 1930 r. kpt. Maskowicz pełnił służbę w DOK nr VIII. Następnie został przeniesiony do 67 pułku piechoty w Brodnicy. W międzyczasie odznaczony został Srebrnym Krzyżem Zasługi. Zarządzeniem Ministerstwa Spraw Wojskowych z 14 marca 1934 r. został przeniesiony z 67 pułku piechoty do Korpusu Ochrony Pogranicza (KOP. Rozkazem dowódcy KOP z 17 kwietnia 1934 r. został przydzielony do Batalionu KOP „Sejny” (Brygada KOP „Grodno”). W okresie od 25 kwietnia 1934 r. do 16 czerwca 1934 r. przebywał na sześciotygodniowym II kursie taktyczno-strzeleckim w Centrum Wyszkolenia Piechoty w Rembertowie. Po powrocie z kursu dowodził kompanią odwodową Batalionu KOP „Sejny”. 13 grudnia 1934 r., objął dowodzenie 4 kompanią graniczną KOP „Puńsk”. Rozkazem dowództwa KOP z 18 listopada 1936 r. został mianowany kwatermistrzem Batalionu KOP „Żytyń”. 24 listopada 1936 r. zdał obowiązki dowódcy 4 kompanii granicznej, a 27 listopada 1936 r. przybył do Batalionu KOP „Żytyń”. Rozkazem z 3 grudnia 1936 r. został wyznaczony kwatermistrzem batalionu. Na przełomie września i października 1937 r. pełnił obowiązki dowódcy Batalionu KOP „Żytyń”. Ponownie obowiązki dowódcy pełnił od 7 czerwca do 18 lipca 1938 r. Rozkazem z 16 listopada 1937 r. wyznaczony został członkiem batalionowego Komitetu Funduszu Społecznego. Rozkazem z 5 kwietnia 1938 r. wybrany na zastępcę prezesa zarządu oddziału Ligi Morskiej i Kolonialnej, a na mocy rozkazu z 30 stycznia 1939 r. został wyznaczony przewodniczącym komisji do rozpatrywania wniosków o przyznanie odznaki pamiątkowej KOP. Podczas służby w Korpusie Ochrony Pogranicza wyróżniony został Odznaką Pamiątkową KOP „Za Służbę Graniczną” (11 listopada 1936 r.) oraz odznaczony Brązowym Medalem za Długoletnią Służbę (28 maja 1938 r.). Ponadto, kpt. Eugeniusz Maskowicz był odznaczony: Krzyżem Walecznych, Srebrnym Krzyżem Zasługi, Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921, Medalem Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości, Brązowym Medalem za Długoletnią Służbę. Od 22 września 1922 r. był w związku małżeńskim, miał syna Jerzego. Po wybuchu

II wojny światowej, w bliżej nieznanych okolicznościach dostał się do sowieckiej niewoli. Został zamordowany wiosną 1940 r. w ramach Zbrodni Katyńskiej na Ukrainie. Nazwisko kpt. Maskowicza znajduje się na tzw. „liście Cwietuchina”, sporządzonej przez naczelnika 1 Wydziału Specjalnego Ukraińskiej SRR Fiodora Cwietuchina. Na liście wykazany został pod numerem 1876 (lista wywózkowa 41/3-241). Ofiary tej zbrodni zostały pochowane na otwartym w 2012 r. Polskim Cmentarzu Wojennym w Bykowni.

Opracowano na podstawie biogramu zestawionego przez p. **Rafała Michalaka** i kwerendy w zasobie Archiwum SG w Szczecinie. Zdjęcia udostępniła p. **Renata Maskowicz-Sikorowska**, wnuczka kpt. E. Maskowicza.

